

anført af Indenrigsministeren, nærmest ere bestemte til, maa det vistnok ansees for ønskeligt, at disse Præmievaaben komme i Hænderne paa vore bedste Skytter, der ville benytte dem, naar virkelig Landets Forsvar kræver det, naar det gjælder. Naar dette kunde opnaaes, vilde jeg med Glæde være med til at bevilge den forlangte Sum; thi jeg nærer det Haab, og jeg haaber, at mange nære det med mig, at Hævnens Time ligeoverfor vore Dødsfjender engang vil slaae; men jeg troer ikke, at Resultatet opnaaes paa den Maade, at Afgangen til Præmieaflydning er aaben for Alle. Vil man foretage en Undersøgelse, vil man vistnok finde, at en stor Deel, man kan vel sige den største Deel, af de Risler, Staten har skjænket, og som man maa antage for at have været særdeles gode, hvad de vistnok ogsaa ere, ere vundne af ældre Borgere, der, da det kneb, istedetfor at bruge dem for Alvor, have hængt dem paa Væggen; ja de bedste Skytter, der vandt Drillehornene, ere mulig blevne hjemme for at drikke medens de Andre sloges. Jeg anseer det derfor for ønskeligt, at der kunde træffes saadanne Bestemmelser for Afgangen til Præmieaflydning, at der nærmest toges Hensyn til Alder og Vaabenførhed, at der f. Ex. toges den Bestemmelse, at det skulde være det vaabenføre Liniemandskab, eller at man lod Vedkommende, der indstillede sig til Præmieaflydning, afgive en Erklæring om, at han i paakommende Tilfælde, naar Landets Forsvar krævede det, vilde stille sig til Krigsministeriets Disposition som Soldat; saa var man vis paa at faae Mænd, der virkelig kunde bruges. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke til Uddelelsen af de Præmier, som Staten giver til de forskjellige Foreninger, kunde knyttes omtrent saadanne Betingelser med Hensyn til Afgangen til disse Præmier, som af mig anthydet. Skulle Skytteforeningerne have det rette Præg og være til den Nytte, som man venter af dem, maae de efter min Formening nærmest bestaae af Mænd, som virkelig kunne møde, naar Landets Forsvar kræver det, og ikke som nu nærmest være til en Forsnielse for Borgerne, hvortil Staten bidrager sin Andeel. Det kan ikke nytte, at vi have

dygtige Skytter, naar de, naar det kniber, hænge Bøssen paa Væggen, eller løse Traadhandels eller anden saadan Bevilling, for at spare deres kjære Liv. Det Slags Skytter troer jeg, man saa vidt muligt bør udelukke fra Præmieaflydning.

Formanden: Jeg skal bemærke, at jeg dog ikke troer, det var en ganske passende Maade, hvorpaa det ærede Medlem omtalte Medlemmerne af Skytteforeningerne og navnlig dem, der have vundet Præmier.

Mis: Jeg troer ikke, at jeg udtalte mig anderledes, end at jeg fandt det i højeste Grad støvende, at de, der kunne deeltage i Præmieaflydning, ikke ere Mænd, af hvilke man med nogenlunde Rimelighed kan vente, at de ville deeltage i Landets Forsvar.

Formanden: Det ærede Medlems Indringer faldt ikke ganske faaledes.

J. Mee: Jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger til § 5. Jeg er enig i, at det er rigtigt, at Kongerigets Reservecfond anbringes i indenlandske Papirer, og jeg er altsaa forsaavidt enig i den Anvendelse, Reservecfonden har faaet. Derimod forekommer det mig mindre heldigt, at et saa overordentlig stort Beløb er anbragt i 4 pCt. Papirer, nemlig 2,380,750 Rd., beregnede til 2,292,682 Rd. 77 f., og disse Papirer bør vistnok efterhaanden ombyttes med 5 pCt. Papirer, hvilket ganske sikkert vil give et bedre Udbytte for Statskassen. Jeg seer tillige, at Reservecfonden havde 203,750 Rd., der ere ansatte til 192,978 Rd. 14 f. i Vest- og Sønderjydske Creditforenings Obligationer. Jeg har ikke Kjenntskab til denne Forening, men efter dens Navn at rømme, maa man antage, at den har Eiendomme deels i Nørrejylland, deels i Sønderjylland eller Slesvig. Efter det Forhold, som Sønderjylland eller Slesvig er kommet i, er det et Spørgsmaal, om det ikke kan have Indflydelse paa Foreningen, og om det ikke derfor kunde være ønskeligt at omsætte dem i andre Papirer. Det er kun disse korte Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig at fremsætte.